

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ 113, Τ.Κ. 115 26 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Πρόεδρος: 210 3839673 – Γεν. Γραμ.: 210 3840548 – Γραμ. Πειθαρχικού: 210 3847374

Λογιστήριο: 210 3839770 – Πληροφορίες: 210 3816404 – FAX: 210 3839753 – Fax Γραμματείας: 210 3841234

E-mail: isathens@isathens.gr, site: www.isathens.gr

Προς τον
κ. Βασίλη Πλαγιανάκο.
Πρόεδρο του ΕΟΠΥΥ
Αποστόλου Παύλου 12,
Μαρούσι Αττική

Αθήνα 29.6.2020

ΑΠ 13845

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Απευθυνόμαστε σε σας γιατί τόσο οι γιατροί μέλη μας, όσο και ο Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών αντιμετωπίζουμε σοβαρά προβλήματα, για την αντιμετώπιση και άμεση επίλυση των οποίων προσβλέπουμε σε σας και τους συνεργάτες σας.

A. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΜΕΛΩΝ ΜΑΣ

α.1. Υπέρβαση συνταγογράφησης.

Με τη μορφή της χιονοστιβάδας, καλούνται ιατροί μέλη μας για εξηγήσεις γιατί από έλεγχο που διενεργήθηκε προκύπτει, κατά την άποψη της Διοίκησης του ΕΟΠΥΥ, υπερευσυνταγογράφηση.

Πλην όμως, είναι σαφές ότι στο πλαίσιο αυτό δεν λαμβάνεται υπ' όψη η σχετική απόφαση του ΣτΕ.

Πράγματι με την ΣτΕ ΕΑ 274/14 έγινε δεκτό ότι «...ως «υπέρβαση» των ορίων της φαρμακευτικής δαπάνης, εξ αιτίας της οποίας καλείται ο ιατρός από τον ΕΟΠΥΥ προς δικαιολόγηση της συνταγογραφησέως του - εφ' όσον συντρέχουν οι λοιπές προβλεπόμενες προϋποθέσεις και ειδικότερα εφ' όσον δεν πρόκειται για μεμονωμένο περιστατικό αλλά για «επανελημμένη υπέρβαση» -, δεν νοείται κάθε υπέρβαση των ορίων ανεξαρτήτως του ύψους της αλλά μόνον η σημαντική (ήτοι η υπέρβαση μεγάλου ύψους) ενώ, εξ άλλου, τόσο η κλήση του ιατρού προς δικαιολόγηση και παροχή εξηγήσεων όσο και η τυχόν πράξη επιβολής κυρώσεως πρέπει να είναι ειδικώς αιτιολογημένες, σύμφωνα άλλωστε και με τα γενικώς ισχύοντα επί διοικητικών κυρώσεων.».

Επιπλέον με την ΣτΕ 1749/2016 έγιναν δεκτά τα ακόλουθα: «...Περαιτέρω, στο άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας». Στο άρθρο 5 παρ. 1 και 5 «Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη» (παρ. 1) και «Καθένας έχει δικαίωμα στην προστασία της υγείας ...» (παρ. 5). Εξ άλλου, στα άρθρα 21 παρ. 3 και 22 παρ. 5 του

Συντάγματος ορίζεται αντιστοίχως ότι «Το Κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών ...» και «Το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει». Από τις παρατεθείσες διατάξεις του Συντάγματος συνάγεται αφ' ενός μεν ότι έχει κατοχυρωθεί το δικαίωμα των Ελλήνων πολιτών στην προστασία της υγείας, αφ' ετέρου δε ότι το Κράτος και οι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης υποχρεούνται να παρέχουν στους πολίτες υπηρεσίες υγείας υψηλού επιπέδου (πρβλ. ΣτΕ 1187-8/2009 Ολομ., 3485/2010, 4026/2008, 2267/2005, 400/1986 Ολομ.), οι οποίες πρέπει να καλύπτουν πλήρως τις ανάγκες διαγνώσεως και θεραπείας των σχετικών παθήσεων, με την παροχή και των αναγκαίων φαρμάκων, τις χειρουργικές επεμβάσεις, εφόσον απαιτούνται, ως και γενικώς τις ανάγκες νοσηλείας αυτών. Στην ως άνω υποχρέωση στοιχεί το δικαίωμα των ασφαλιζομένων προσώπων να απαιτούν από την Πολιτεία την πραγμάτωσή της. Η υποχρέωση, όμως, αυτή υπόκειται, για λόγους δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος, σε νομοθετικούς περιορισμούς, υπό τον όρο ότι οι περιορισμοί αυτοί δεν οδηγούν, αμέσως ή εμμέσως, στην ανατροπή του δικαιώματος στην προστασία της υγείας. 17. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, όπως σαφώς προκύπτει όσο από το κείμενο της διατάξεως όσο και από τις σχετικές συζητήσεις στη Βουλή (βλ. σκέψη 12) η ως άνω εξουσιοδοτική διάταξη, κατά το μέρος που ορίζει, ως κριτήριο της οργανώσεως του συστήματος φαρμακευτικής περιθάλψεως και συνταγογραφήσεως, την επίτευξη οικονομικού στόχου (δηλ. την συγκράτηση της φαρμακευτικής δαπάνης στα δύο δισεκατομμύρια ευρώ για το έτος 2014) και προβλέπει τη θέσπιση κινήτρων (μπόνους) και ποινών για τους ιατρούς, ανάλογα με το βαθμό τηρήσεως των ορίων και των προϋπολογισμών που θα θεσπισθούν με την υπουργική απόφαση, έρχεται σε αντίθεση προς τις παρατεθείσες στην προηγούμενη σκέψη συνταγματικές διατάξεις. Τούτο δε, διότι για την οργάνωση ουσιαστικού στοιχείου του συστήματος υπηρεσιών υγείας, όπως είναι η φαρμακευτική περίθαλψη, για την οποία το Κράτος μεριμνά, κατά τη διάταξη του άρθρου 21 παρ. 2 του Συντάγματος, προέχουσα θέση, μεταξύ άλλων κριτηρίων, πρέπει να κατέχει το κριτήριο της ποιότητας και της καταλληλότητας της παρεχόμενης φαρμακευτικής αγωγής, για την προσήκουσα εξατομικευμένη αντιμετώπιση των αναγκών κάθε ασθενούς. Η αγωγή δε αυτή πρέπει να αποφασίζεται και να χορηγείται σύμφωνα με τα δεδομένα της ιατρικής επιστήμης, από τον αμέσως υπεύθυνο θεράποντα ιατρό, στον οποίο δεν πρέπει να τίθενται υπέρμετροι περιορισμοί κατά την άσκηση του έργου και της επιλογής της κατάλληλης φαρμακευτικής αγωγής. Ως εκ τούτου, η οργάνωση του συστήματος φαρμακευτικής περιθάλψεως και συνταγογραφήσεως, όπως προβλέπεται από την εν λόγω εξουσιοδοτική διάταξη, βάσει κυρίως οικονομικών κριτηρίων και δη του ακάμπτου κριτηρίου της μη υπερβάσεως ορισμένου ποσού (πλαφόν δύο δις), ενδέχεται να περιορίζει ή και να εμποδίζει την, κατά τις επιταγές της επιστήμης, ενδεικνυόμενη, για κάθε περίπτωση, συνταγογράφηση εκ μέρους των ιατρών και να οδηγήσει σε υποβάθμιση του επιπέδου παροχής υπηρεσιών υγείας προς τους πολίτες.....».

Την παραπάνω σαφή θέση του Ανώτατου Δικαστηρίου της χώρας παραβλέπουν τα όργανα του ΕΟΠΥΥ και πολλές φορές εγκυβνούν τους ιατρούς μέλη μας αδικώς.

Ειδικά για τα φάρμακα και τις εργαστηριακές εξετάσεις που συνταγογραφούνται μέσω των θεραπευτικών και διαγνωστικών πρωτοκόλλων, θα πρέπει, σύμφωνα με τους κανόνες της ορθής ιατρικής πρακτικής, αλλά και κατά τους κανόνες της κοινής λογικής και πείρας, να προβλεφθεί ρητή εξαίρεση και πάντως να μην μπορούν να

αποτελέσουν αντικείμενο ελέγχου, άλλως αναιρείται ο ίδιος ο λόγος που δημιουργήθηκαν τα θεραπευτικά πρωτοκόλλα.

Φαίνεται μάλιστα να «τιμωρούν» επιλεκτικά τους κατά τεκμήριο καλύτερους ιατρούς που εξαιτίας της γνώσης και της εμπειρίας τους επιλέγονται ως θεράποντες από μεγαλύτερο αριθμό ιατρών.

Είναι δε αμφίβολο αν εξετάζονται στην ουσία οι εξηγήσεις τους, ιδίως αν εξετάζονται από ιατρούς της αυτής ειδικότητας και με βάση τα θεραπευτικά πρωτόκολλα όπου υπάρχουν.

α.2. Συνταγογράφηση με γενόσημα.

Ακόμη πιο ομιχλώδες είναι το τοπίο όσον αφορά στα γενόσημα. Και εδώ το ΣτΕ έχει – με την 3962/2014 απόφασή του- αποφανθεί ότι : «.....οι ανωτέρω ρυθμίσεις..... δεν αναιρούν την ανεξαρτησία του ιατρού κατά την άσκηση του έργου του και την υποχρέωσή του να προτείνει στον ασθενή την πιο ενδεδειγμένη θεραπεία για την περίπτωσή του....», ενώ συναφώς η υπ' αριθμ. 3802/2014 ΣτΕ με πλήρη σαφήνεια έκρινε ότι : «.... ο ιατρός δεν εμποδίζεται να υποδείξει στον ασθενή του συγκεκριμένο φάρμακο αναφοράς, ακόμη και σε περίπτωση που δεν εμπίπτει στις εξαιρέσεις ή ακόμη και εάν έχει εξαντληθεί το ποσοστό του 15%.» (σκ 20).»

Με τα δεδομένα αυτά είναι προφανές ότι εγκαλούνται και διασύρονται ιατροί, του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, αδιακρίτως, ενώ ασκούν ευόρκως το επάγγελμά τους με ελλιπή πολλές φορές ενημέρωση είτε από τους προϊσταμένους τους είτε από τον ΕΟΠΥΥ, ενόψει του ότι το σύστημα ΗΔΙΚΑ δεν παρέχει τις αναγκαίες κατά περίπτωση ασφαλιστικές δικλίδες. Από την άλλη πλευρά το ίδιο το σύστημα αποτελεί αναιτιολόγητα τροχοπέδη στη συνταγογράφηση με πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα τη συνταγογράφηση σε χρόνιους πάσχοντες.

α.3. Ενδικοφανείς προσφυγές.

Σύμφωνα με το άρθρο 18 του Ν. 3846/2010: Στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. συνιστάται Επιτροπή Ενστάσεων η οποία αποτελείται από: α) Τον Πρόεδρο του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., ο οποίος αναπληρώνεται από τον Αντιπρόεδρο του Δ.Σ. του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., οριζόμενο από το Δ.Σ. αυτού. β) Τον Προϊστάμενο Διεύθυνσης της ΥΠΕΔΥΦΚΑ, με τον αναπληρωτή του, οριζόμενο από το Δ.Σ. αυτής. γ) Τον Προϊστάμενο του αυτοτελούς γραφείου Νομικών Υποθέσεων του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. αναπληρούμενο από άλλον οριζόμενο δικηγόρο του Τμήματος, μεταξύ των υπηρετούντων με έμμισθη εντολή. Γραμματέας ορίζεται με τον αναπληρωτή του υπάλληλος του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., με βαθμό τουλάχιστον Γ'. Τα μέλη της ανωτέρω επιτροπής και ο γραμματέας με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους διορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. για τριετή θητεία. Εισηγητής κάθε φορά ορίζεται ένας από τους συντάξαντες το πόρισμα από τον Γενικό Επιθεωρητή της ΥΠΕΔΥΦΚΑ. Αντικείμενο της Επιτροπής Ενστάσεων αποτελεί η εκδίκαση των προσφυγών επί των αποφάσεων επιβολής κυρώσεων από τον Γενικό Επιθεωρητή της ΥΠΕΔΥΦΚΑ και οι αποφάσεις της ως άνω Επιτροπής είναι άμεσα εκτελεστές.

Η ως άνω Επιτροπή καθυστερεί ιδιαίτερα στην εκδίκαση των ενστάσεων, δημιουργώντας μία χρόνια αβεβαιότητα στην έκβαση της υπόθεσης. Είναι χαρακτηριστικό ότι κάποιοι ιατροί μέλη μας, οι οποίοι παραπέμφθηκαν στο πειθαρχικό συμβούλιο του ΙΣΑ μετά από έλεγχο της ΥΠΕΔΥΦΚΑ, καταγγέλλουν ότι αν και κατέθεσαν ενδικοφανή προσφυγή κατά της απόφασης μέσα σε τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες, ενώπιον της Επιτροπής Ενστάσεων δεν γνωρίζουν πότε και αν αυτές θα εκδικαστούν. Και όλα αυτά ενώ τα επιβληθέντα πρόστιμα εισπράττονται άμεσα μέσω ΚΕΔΕ, ώστε να δημιουργείται εύλογα η εντύπωση ότι για το λόγο ακριβώς αυτό παρατηρείται η μεγάλη καθυστέρηση εκδίκασης των ενστάσεων.

Επιπλέον, στα σημείο αυτό επαναλαμβάνουμε το αίτημα που επανειλημμένα έχουμε διατυπώσει: Να δημιουργηθεί μία μικτή επιτροπή από τον ΕΟΠΥΥ, την ΥΠΕΔΥΦΚΑ, τον οικείο Ιατρικό Σύλλογο, αλλά και εκπρόσωπο της αντίστοιχης του ελεγχόμενου ιατρού, ιατρικής εταιρείας ώστε να ελέγχεται ενδελεχώς κάθε πιθανή παράβαση προ πάσης αποστολής σημειώματος ελέγχου.

B. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Σύμφωνα με το νόμο πορίσματα του ΕΟΠΥΥ και τις ΥΠΕΔΥΦΚΑ κοινοποιούνται κατά δεκάδες στον Ιατρικό Σύλλογο Αθηνών, στο πλαίσιο της συντρέχουσας πειθαρχικής του αρμοδιότητας.

Πλην όμως :

- (1) Τις περισσότερες φορές τα πορίσματα ελέγχου είναι εντελώς αόριστα και δεν συνοδεύονται από τα αναγκαία έγγραφα (κυρίως τις συνταγές) που αποτέλεσαν το έρεισμα εκδόσεώς τους. Είναι χαρακτηριστικό ότι κάποιες φορές δεν είναι καν σαφές ο χρόνος κατά τον οποίο ο ιατρός υπέπεσε στο φερόμενο πειθαρχικό παράπτωμα.
- (2) Πολλές φορές τα πορίσματα αυτά κοινοποιούνται στον ΙΣΑ μετά την πάροδο τριετίας από την έκδοση των συνταγών ή την εκτέλεση των πράξεων για τις οποίες διώχθηκαν, ώστε το πειθαρχικό αδίκημα να έχει παραγραφεί.

Τα παραπάνω, αλλά και άλλα συναφή ζητήματα, είναι αυτά που θα πρέπει μετά βεβαιότητας να μας απασχολήσουν.

Προσβλέπουμε σε μία γόνιμη και εποικοδομητική συνεργασία με γνώμονα το συμφέρον των ιατρών μελών μας και τη διασφάλιση της δημόσιας υγείας

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ

Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΥΣΤ. ΤΣΟΥΚΑΛΟΣ